

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 29 februari 1940 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

I en till riksdagen avlåten, den 26 januari 1940 dagtecknad proposition nr 30, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

Berörda förslag är av följande lydelse:

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.¹

Härigenom förordnas, att § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

§ 2.

Mom. 1. Envar äger — — — i postsparbanken.

Insättning må, såvida Kungl. Maj:t ej annorlunda föreskriver, ske allenast i helt krontal. En och samma persons tillgodohavande må ej ökas utöver 5,000 kronor eller, där fråga är om tillgodohavande enligt motbok för in-

¹ Senaste lydelse av § 2 mom. 1 se 1937:363 och av § 3 mom. 2 se 1924:342.

sättning på grund av sparavtal, utöver 3,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss är sagt gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok.

§ 3.

Mom. 2. Uttagning, som icke omfattar hela det å motbok innestående beloppet, må, såvida Kungl. Maj:t ej annorlunda föreskriver, ske allenast i helt krontal.

Uttaget belopp — — — tillståndet göras.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt däri meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

I § 2 mom. 1 av *förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken* sådant detta moment lyder enligt förordningen den 18 juni 1937 (nr 363) må insättning i postsparbanken icke ske annat än i helt krontal. Enligt § 3 mom. 2 av förstnämnda förordning sådant detta moment lyder enligt förordningen den 27 juni 1924 (nr 342) må uttagning, som icke omfattar hela det å motbok innestående beloppet, icke heller ske annat än i helt krontal.

I skrivelse den 19 december 1939 har *generalpoststyrelsen* på anförda skäl hemställt, att möjlighet måtte beredas postsparbanken att mottaga insättningar och — i vidare mån än nu vore medgivet — verkställa utbetalningar även i öretal.

Föredragande departementschefen har i ärendet anført i huvudsak följande.

Såsom framginge av generalpoststyrelsens skrivelse mottoge postsparbanken numera med stöd av Kungl. Maj:ts därtill lämnade medgivanden för särskilda syften medel även utan användande av motbok. Av dessa insättningar hade särskilt sådana omfattats med stort intresse, som skedde genom spar-klubb eller liknande sammanslutning eller genom insättarens arbetsgivare. Särskilt i de fall, då fråga vore om regelbundet sparande av viss procent av löneinkomst för tillgodosende av utgiftsbehov för semester eller skatter, hade det visat sig önskvärt, att insättning och uttagning i postsparbanken kunde ske även i öretal. Då de skäl, som ursprungligen motiverat bestämmelsen om att insättning och uttagning endast må göras i helt krontal, i huvudsak icke syntes äga aktualitet i de fall, då motbok ej utfärdades, samt en ändring av denna bestämmelse för dessa fall syntes underlätta sparandet för vissa kategorier av småsparare, ansåge departementschefen sig böra biträda generalpoststyrelsens nu ifrågavarande förslag. Departementschefen ville därför föreslå sådan ändring av § 2 mom. 1 och § 3 mom. 2 förordningen angående postsparbanken, att Kungl. Maj:t erhöle rätt medgiva undantag från föreskrifterna om att insättning och uttagning av medel i postsparbanken finge ske endast i hela krontal.

Kungl. Maj:ts förslag har icke givit utskottet anledning till erinran. På *Utskottet.*
grund härav får utskottet hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 29 februari 1940.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 5.
